

og merkantile Forhold, som saa ofte har ganske overordentlig stor Indflydelse paa, om en Dom bliver affagt rigtig og retfærdig eller ikke. Denne Anstuelse gif Regjeringen ogsaa meget villig ind paa. Der blev altsaa oprettet en Handelsret, og man fandt det da rimeligt at slaa Søretten og Handelsretten sammen. Hvorledes nu det imidlertid skal væltes over paa Skibsfarten, forstaar jeg ikke. Der er rigtignok knyttet en lille Anmærkning dertil, som skulde forklare det. Den lyder saaledes: „Mellem disse Poster er der vel enkelte, der ikke udelukkende vedkomme Søfarten, saasom Sø- og Handelsretten, men den vedkommer dog foruden Skibsfarten særlig dem, der klage høist over Skibsafgiften.“ Man vil altsaa identificere de Følg, der klage over Skibsafgiften, med Skibene, om jeg saa maa sige, for det er Skibene, som skulle betale Skibsafgiften. Men hvad i Alverden have de Wiennester, der føre Processer om Handelskager for Sø- og Handelsretten, fordi de tilfældigvis staa paa den Side, hvor man ønsker Skibsafgiften hævet, at bestille med denne Sag? Jeg kan ikke tro det, men jeg negter ikke, at jeg fik den Tanke, om det skulde være en Handste, man udkaster til den kjøbenhavnske Handelsstand, fordi det er den, som formentlig klager over Skibsafgiften. Skulde det være Tilfældet, hvad jeg ikke vil tro, erklærer jeg mig herved villig til at optage den kastede Handste, og jeg skal være kampberedt, naar som helst man ønsker det. — Nu komme vi til Navigationsvæsenet og Maskinstyrelsen. Ja, jeg kan virkelig ikke indse, at Skibsfarten skulde specielt bebyrdes med den Slags Ting, thi det maa virkelig komme ind under de almindelige Læreanstalter, Skolevæsenet osv. Disse Ting ere til Gavn for det Hele. Den Mand, der vil søge den Vej, skal ophjæse, og at Staten giver ham Anledning til at kunne oplære sig der ligesom ved Universitetet osv., er fuldstændig i sin Orden, men jeg tror ikke, det er Noget, der kan paabyrdes Skibsfarten alene. — Nu komme vi til Opmaalingsvæsenet, Lods væsenet, Fyr væsenet og Vagervæsenet. Disse Ting skal jeg tage under Et, for de høre saa temmelig sammen. De ere naturligvis nødvendige, for at Skibene overhovedet kunne seile, men det er jo vist, at Skibsfarten ogsaa bestaar til det Heles Vel og Fremme. Jeg vil spørge de ærede Herrer Landbrugere:

Hvorledes vilde de egentlig bære sig ad med at blive af med deres Produkter, naar de ikke havde Skibe til at transportere dem? Der gaar vel Noget bort over Land, men det Allermeste: Korn af alle Slags, Kreaturer af alle Slags, gaar ad Søveien — og paa langt billigere Maade end over Land — til fremmede Steder, hvorfra det saa maa gaa videre. Jeg tror derfor, man kan sige, at Søfarten er af fuld saa stor Gavn og Interesse for Landbruget, som den er for den specielle Mand, der tilfældig eier et Skib. Alle disse forskjellige Ting tror jeg altsaa ikke paa nogen Maade kunne regnes derhen. Men der er endnu et ganske specielt Punkt, jeg maa henlede Opmærksomheden paa. Ærede Medlemmer vilde dog vist ikke endnu have glemt, at vi havde Noget, der hed Drexundstolden. De ville heller ikke have glemt, at den blev afløst paa en ganske overordentlig heldig Tid og paa en ganske overordentlig heldig Maade, hvorved afdøde Geheime raad Bluhme har indlagt sig overordentlig stor Fortjeneste af Fædrelandet. Vi havde imidlertid Drexundstolden med blandt Andet ogsaa den Forpligtelse at skulle holde Farvandene i behørig seilbar Stand og behjste, hvorfor ogsaa alle fremmede Skibe, der klarerede i Sundet, betalte Fyravgift. Dengang nu Drexundstolden blev afløst, fik vi succesfuldt rede og gode Penge ind for, hvad vi skulde yde, men derved have vi da ogsaa paataget os en international Forpligtelse, som vi ikke nu kunne løbe bort fra. For Resten skal jeg specielt med Hensyn til Fyr væsenet bemærke, at i de sidste to til tre Aar har der været ganske ekstraordinære Udgifter, idet der er blevet anskaffet 2 eller 3 nye Fyrskibe og forskellige nye Fyr. F. Ex. i Beløbet her, 570,000 Kr., er indbefattet omtrent 74,000 Kr. a conto paa et Fyrskib og 130—140,000 Kr. til Fuldbøden af Dueoddesfyr. For 4—5 Aar siden udgjorde de samlede Udgifter under Fyr væsenet ikke nær saa meget som Skibsafgiften. — Med Hensyn til Kristiansø Nødhavn kan jeg virkelig ikke se Andet, end at det er et for hele Verden bestemt Gode. At Skibe, der gaa ind i danske Havne, alene skulle udrede denne Udgift, anser jeg derfor for en Fordring, som ikke er stemmende med Billighed. — Søfortarkivet kommer ind under samme Kategori. Jeg skal dog gjøre opmærksom paa et Punkt,